

Mål T-120/89 (92)

Stahlwerke Peine-Salzgitter AG (sedermera Preussag Stahl AG) mot Europeiska gemenskapernas kommission ”Fastställande av rättegångskostnader”

Förstainstansrättens beslut (femte avdelningen) av den 8 november 1996 II - 1549

Sammanfattning av beslutet

- 1. Förfarande — Rättegångskostnader — Fastställande — Omständigheter att beakta (Rättegångsregler för förstainstansrätten, artikel 91)*
- 2. Förfarande — Rättegångskostnader — Fastställande — Ersättningsgilla rättegångskostnader — Begrepp — Omständigheter som skall beaktas (Rättegångsregler för förstainstansrätten, artikel 91)*

1. Gemenskapsdomstolarna är inte behöriga att fastställa den ersättning som parterna skall utge till sina egna ombud, utan skall bestämma storleken på det belopp av dessa kostnader som skall erläggas av den part som förpliktas ersätta rättegångs-

kostnaderna. Av detta följer att förstainstansrätten varken har att beakta den nationella taxa där advokatarvodena fastställs eller en eventuell överenskommelse som ingåtts om saken.

Då gemenskapsrätten inte innehåller några tariffbestämmelser, skall förstainstansrätten fritt bedöma omständigheterna i saken med beaktande av tvisteföremålet och tvistens beskaffenhet, dess betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel samt svårigheterna i målet, den arbetsmängd som domstolsförfarandet medfört för ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och de ekonomiska intressen som parterna har haft av tvisten.

I detta hänseende beror förstainstansrättens möjligheter att bedöma omfattningen av det arbete som domstolsförfarandet har kunnat orsaka ombuden och värdet av det utförda arbetet av hur detaljerade uppgifter som parterna lämnat i detta hänseende.

2. Ett måls betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel med anledning av att talan gav upphov till nya och viktiga rättsfrågor samt aktualiserade komplicerade bakomliggande omständigheter kan motivera såväl höga arvoden, som att en av parterna behöver företrädas av flera ombud.

Eftersom förstainstansrätten då den fastställer de ersättningsgilla rättegångskostnaderna har beaktat alla omständigheter i målet fram till det att förevarande beslut meddelas, saknas anledning att avgöra vare sig frågan om dröjsmålsränta eller frågan om de kostnader parterna haft för detta förfarande om fastställelse av rättegångskostnader.